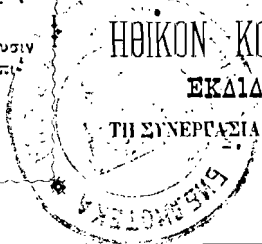

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΪΑΗΡΩΤΕΑ

- Έσωτερικού φρ. 6
- Έξωτερικού φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν
ἐγγράφα δὲν ἐπι-
στρέφονται.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ: 1-η ΚΑΙ 15-η ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΥΠΟ

Δ. Χ' ΔΑΝΙΗΛ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

- Π 2η 8 σελ. 25 φρ.
- Π 1η 15 "
- Π γραμμή . 0,25 "

Μελέται επιστημονικαί, κοινωνικαί καί διδακτικαί, σύμφωνα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ περιοδικοῦ, καταχωροῦνται.

Διεύθυνσις: *Rédaction de la Revue grecque «Πανδαισία» — VARNA (Bulgarie).*

Journal «Πανδαισία» — Varna.
Αδμινηστρα Ρεδακτοριου

M. J

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Κ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΣΧΙΝΑΣ

ΗΡΡΑΒΩΝΙΣΘΗΣΑΝ

Μεσημβρία Κάλυμνος
Μεσημέρια τῆ 21η Φεβρουαρίου 1899.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μία καλή οικοδεσποινά. — Βασιπιστής Βάλληνας. — Καί ἄλλοι δύο τάρσι. — Λόγος πανηγυρικῶς τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν. (Συνέχεια καὶ τέλος). — Ποικιλία. — Ἀλληλογραφία. — Παράρτημα (Συνέχεια). — Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1898 τῆς ἐντυχθα ἔμπορ. πιστωτ. ἐταιρίας «Ὁμονοίας».

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΠΡΟ τινος ὁ γλυκὺς ποιητῆς κ. Φρανσουά Κοππέ, προεδρεύων ἐν τῇ διανομῇ τῶν βραβείων Ὁρφανοτροφείου κορασίων, ἀπηύθυνε συγκινητικὴν πρὸς αὐτάς ὁμιλίαν, ἧς ἰδοὺ αἱ κυριώτεροι περικοπή

«Αἱ καλαὶ διδασκάλισσαι σὰς ἐπιθυμοῦσιν ἀπλῶς νὰ σὰς ἀναδείξωσι καλὰς οικοδεσποίνας, ἕπερ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται εὐκολον. Ἄλλα γινώριζω ἐγὼ ὅστις σὰς ὁμιλῶ πόσην ἀξίαν ἔχει καὶ πόσον δύσκολον εἶναι νὰ καταρτισθῆ, ἢ καλὴ οἰκονόμος· διότι ἐγνώρισα μίαν, ἣν καὶ τρυφερῶς ἠγάπησα, καὶ ἂν εὐαρεστεῖσθε, θὰ σὰς ὁμι-

λήσω ἐπ' ὀλίγον περὶ αὐτῆς.

Ἦτο γυνὴ ὑπαλλήλου τινὸς τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκ τῶν ὀκτῶ τέκνων τῆς ἔζων μόνον τέσσαρα, τρεῖς ἐνήλικοι κόραι καὶ εἷς μικρὸς παῖς, ὅστινες πάντες μόνον διὰ τοῦ γλιόχρου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ πατρὸς θὰ ἐξυκονόμεον τὰς ἀνάγκας τῶν.

Ἄλλ' ὅμως, τὸ θάρρος καὶ οἱ θεοὶ δάκτυλοι τῆς ἐξαιρέτου μητρὸς ἐξήρχουν πρὸς πάντα. Ἐὰ θυγάτρια εἶχον ἐσθῆτας νέας· καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν μικρὸς λαμπρὸν ἐνδυμασίαν. Ζῆ ἀκόμη τὸ παιδάριον ἐκεῖνο, μολοντί δὲ εἶναι σήμερον ἀνὴρ ὑπερτεσσαρακονταετής, ἐπιτυμεῖται ὅμως πάντοτε χλαῖνάν τινα (καπόταν) ἐκ σκοτωτοῦ ὑφάσματος, ἀριστουργήματος μητρικῆς βιομηχανίας, δι' ἣν ἐγαυρία, ἐφθονεῖτο καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ τῶν συμμαθητῶν του.

Ἦτο θαυμασία ἡ ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεως τῆς οἰκογενείας αὐτῆς οἰκονομία ἢ ὑπομονή, ἢ ἐπίνοια καὶ ἐνέργεια τῆς καλῆς ταύτης οἰκοκυρᾶς.

Αὐτῇ, ἧτις ὅτε τῆ πόρει πιας, ἔγαυρε δεχομένη συγγενεῖς καὶ φίλους τινὰς τοῦ συζύγου τῆς, εἰς τοὺς ἰποίους ἐπιχαρίτως προσέφερε τὸ τέιον, ἠγείρετο εἰς τὰς 5 τῆς πρωίας, ὡς ὑπρέτρια, καὶ ἐπλυεν, ἐνίοτε μόνη, διὰ νὰ φορέσωσιν αἱ κόραι τῆς λευκὰ περιλαίμυδια. Ἦρχοντο καὶ κακαὶ στιγμάι. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνός, τὸ γεῦμα ἦτο συχνάκις βραχύτατον καὶ λιτότατον· ἀλλὰ παρετίθετο πάντοτε ἐπὶ λαμπροῦ τραπέζι-πιστρῶματος, κατὰ δὲ τὸ θέρος, ἐτοποθετεῖτο καὶ μικρὰ ἀνθοδέσμη ἐπὶ τῆς τραπέζης, διὰ νὰ εὐωδιάζῃ καὶ φαιδρύνῃ αὐτήν.

Θὰ ὁμιλοῦν μέχρι τῆς αὔριον ἂν διηγούμενη πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀνελιχθεῖσαν ἰσχὺν τῆς ἀτυχοῦς ταύτης γυναικὸς, ἧτις ἐλαμψε μᾶλλον διὰ τῆς ἀνδρείας αὐτῆς καρδίας ἢ διὰ τῶν φιλοπόνων αὐτῆς χειρῶν. Καὶ ἐν τούτοις

ἦτο πάντοτε φαιδρὰ καὶ χαριεσσαῖ ἐγέλα ἐργαζομένη, διὰ τὴν μεταδῶση καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν τὴν ἀμερικανίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν. ἔξ ἧς ὑπερπληροῦτο Τί λέγω; Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης δυστυχίας, ἐδιπλασιαζέε τὴν εὐθυμίαν τῆς τὸ οἶκμα ἐκείνο ὅπου συνήθως οὔτε δύο λεπτὰ ἠδύνατό τις νὰ εὕρη, ἦτο πλήρες ἀσμάτων ἀπὸ πρωῆς μέχρις ἑσπέρας.

Ἐγενόμην αὐτόπτης τῆς ἀπλῆς καὶ εὐγενοῦς ταύτης ζωῆς· ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἠϋζήθη πλείον τῆς θαυμαστῆς ταύτης γυναικός, ἧτις εἶχε τόσας δυνάμεις καὶ λεπτότητας, τὸ ἄνθος τῆς εὐαισθησίας αὐτῆς ἀνελίθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τῇ φαντασίᾳ μου καὶ ἐγενόμην ποιητής.

Διότι τὸ ἐμαντεύσατε βεβαίως ἤδη, ὅτι ὁ κολῶς ἡμῶν μικρὸς, περὶ οὗ σὰς ὁμιλῶ καὶ ὅστις τόσον ὑπερπληροῦτο διὰ τὸν σκωτικὸν τοῦ ἐπενδύτην, δὲν εἶναι ἢ ὁ ἔχων τὴν τιμὴν τὰ προεξάρχη ἐν τῇ διανομῇ τῶν βραβείων σας, καὶ ὅτι βλέπων τὸ ἔργον τῆς μακαρίας μητρὸς σου, ἐνόησε ἐκ τῆς πρώτης τοῦ ἡλικίας, τὸ ὕψος καὶ τὸ σεβάσμιον καὶ συγκινητικὸν τῶν καθηκόντων καλῆς οἰκοδεσποίνης.

Διὰ τὴν καταστήσωσιν ὑμᾶς ἱκανὰς νὰ ἐκπληρώσῃτε καλῶς τὸ καθηκόν σας τοῦτο αἰ διδασχάλισσαι, αἵτινες μητρικῶς ἀγαπῶσιν ὑμᾶς, σὰς διδάσκουσιν πρᾶκτικώτατα. Πράττουσι δὲ καὶ καλλίτερόν τι αὐταί, παρέχουσαι ὑμῖν καὶ τὸ παράδειγμά των.

Διδάσκουσιν ὑμᾶς πρώτον τὴν εἰς Θεὸν πίστιν ἐνοῦσαι τὰς τρυφεράς σας χεῖρας ὑπὸ τὰς ἐκυτῶν ὑπαγορεύουσιν εἰς ὑμᾶς ὠραίας προσευχάς, δι' ὧν αἱ ψυχαὶ ὑμῶν ὑψοῦνται πρὸς Πατέρα αἰώνιον, πρὸς Μητέρα προμεριδιῶσαν ὑμῖν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ οὐρανοῦ.

Διδάσκουσι πρὸς τούτοις νὰ μὴ μεριμνᾶτε εἰς τὴν αὔριον, τὸ δὲ μέγα τοῦτο τοῦ Πνεύματος δῶρον, εὐκολον εἰς τὴν ἡλικίαν σας, βαθεῖας ἀφίρσι τὰς ρίζας εἰς τὰς καρδίας σας, διὰ τὴν νὰ σὰς ὑποστηρίξῃ ἐν τῇ πάλῃ τοῦ βίου, νὰ σὰς παρηγορῇ ἐν ταῖς δυστυχίαις του.

Διδάσκουσιν ὑμῖν τέλος—τὸ καὶ σπουδαιότατον—τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, προετοιμάζουσι ὑμᾶς διὰ τὴν νὰ δεῖξτε κατόπιν, ὅταν συναντηθῆτε ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ ἥδιστον θέαμα τοῦ κόσμου.

Ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία συνιστᾷ τὰς τρεῖς ταύτας ἀρετάς τὴν Πίστιν, τὴν Ἐλπίδα, τὴν Ἀγάπην, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαιότατον πάντοτε νὰ ἀνευθυμώμεθα τέκνα μου αὐτάς, καὶ πιστεύσατε εἰς ἄνθρωπον τοῦ ὀποίου ὁ νοῦς διὰ πολλῶν ἀλληλοδιαδόχως, διήλθε χειμαρῶν, πιστεύσατε ὅτι αἱ ἀρεταὶ αὐταὶ εἶναι ἡ βᾶσις τῆς σοφίας καὶ διδουσι τὴν ἀληθῆ κλεῖδα καὶ τὸ μυστήριον τῆς εὐτυχίας.

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΚΟΠΠΕ

† ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ

Ἀσθενήσας ἐκ καιρικῆς ἐπιρρείας (influence) καὶ περιπνευμονίας ὁ ἐνταῦθα ἀρχαῖος ἰατρός καὶ ἀναπληρωτῆς τοῦ Ἑλλήνος προξένου Βαπτιστῆς Βάλληνδης, παρέδωκε παρ' ὅλας τὰς ἀλλεπαλλήλους ἀδελφικὰς τῶν συναδέλφων αὐτοῦ προσπάθειάς τῃ 11ῃ ὥρᾳ π.μ. τῆς 15ῆς ὑπερμεσοῦντος τὸ πνεῦμα, προπεμφθεὶς ἐπαξίως, ὑπὸ τε τῶν ἐνταῦθα Προξένων καὶ πλήθους πικνοῦ καὶ ἐπαλλήλου.

Στεφάνους κατέβηκαν ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ Κοινότης, οἱ Προξένοι μετ' ἐπιγράφης «Adieu suprême», τὸ Νοσοκομεῖον Παρασκευᾶ Νικολάου, τὸ ἐνταῦθα Ἀναγνωστήριον τῶν «Ὀδοιτιῶν», οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες συνάδελφοι αὐτοῦ, ὁ Πανηγ. Ἰωακείμ Εὐσταθιάδης, ὁ ἰατρός κ. Βασάνοβιτς, ἡ συντεχνία τῶν οἰνοπνευματοπωλῶν, καὶ ἡ κ. Ἄννα Βάχτα.

Ἴδου καὶ ὁ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐκφωνηθεὶς ὑφ' ἡμῶν σύντομος ἐπικήδειος αὐτοῦ

Ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον ἐξέλιπε γὰρ
φῶς . . . ἦριον κλαῦσον
ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο . . .
(Σοφία Σειράχ. κβ')

Ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τούτου, ὅπερ ψυχρὸν, ἀλλ' ἐν τούτοις μεγαλοπρεπὲς ὁ Θεὸς διὰ τοῦ θανάτου παρέθηκεν ἐν μέσῳ ἡμῶν, ὀρεῖλομεν, Πανιερώτατε Δέσποτα, Ἀδελφωτάτοι Μερεῖς καὶ φιλάδελφοι πενθοῦντες, ἀποθήμενοι πᾶσαν οἰανδήποτε προκατήληψιν ἢ σαθρὰν ἐκτίμησιν, καθαρῶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ παρούσα βρεῖα ἀπώλεια καὶ τὸ πένθος εἶναι λύπη καὶ συμφορὰ συμπαθῆς τῆς πόλεως ἡμῶν, καὶ ὅτι προπέμπομεν σήμερον ἕνα τῶν ἀκαταπονήτων τῆς Κοινοῦτητος καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν στύλων καὶ στηριγμάτων, ἕνα ἐν εὐδία καὶ θεέλλῃ, ἐν νηνεμίᾳ, ἐν τρικυμίᾳ καὶ ἀνέμοις ὑψηλὸν ἐκ πετρῶν βράχων, ἐφ' οὗ θραυόμενα, ὑπεχώρουν ἐξαπορούμενα ἢ περιέτρειχον ἡπίως τὴν βᾶσιν αὐτοῦ τὰ κύματα.

Γεννηθεὶς ἐν Κύνῳ (Θερμιά) τῷ 1833, ἐκ τῆς εὐγενεστεράς καὶ μάλλον ἐκεί ἐξεχούσης οἰκογενείας, ὁ Βαπτιστῆς Βάλληνδης, ἔξ ἧς ἀναγέρομεν τὸν πατέρα αὐτοῦ, Νομάρχην ἐπὶ Καποδίστρια Πατρῶν, καὶ αὐξηθεὶς ἀναγορεύεται, 20 καὶ ἐνδὸς μόλις ἐτῶν, διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς ἐν Ἀθήναις, δεῦρ ἐπὶ 7 ἐν τῇ πατρίδι του ἔτη, ὑπηρεσεὶ δὲ εἴτα ἐν Πάρῳ καὶ Νάξῳ ὡς δημοκριτικὸς ἰατρός.

Τῷ 1866 κατέρχεται ἐνταῦθα, ἐνθα προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ Ἰωάννου, παραχωρήσαντος αὐτῷ ἀδελφικώτατα τὴν θέσιν, προσκαλλᾶται καὶ ἀγαπᾷ τὴν Βᾶρναν ἀπὸ καρδίας, ὡς δευτέραν πατρίδα.

Ἐνταῦθα διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν πολιτικῆς δεξιότητος καὶ κοινωνικῆς συνέσεως, κρίσεως καὶ εὐπροσηγορίας, ὄχι μόνον ταχέως, ὡς ἱκανὸς παθολόγος καὶ διαγνώστης παιδικῶν ἰδία νοσημάτων ἐξετιμήθη («δὲν ὑπάρχει οἶκος ἐνταῦθα εἰς τὸν ὅποιον δὲν εἰσῆλθον») ἔλεγεν αὐτὸς ὁ μακαρίτης, ἰδούσας τὸ

γνωστὸν αὐτοῦ φαρμακείον, καὶ πολυειδῶς τὴν πόλιν ἡμῶν ὠφελήσας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ εἰκοσι καὶ δύο ὄλα διερχή ἔτη, ἀνελλιπῶς καὶ φιλανθρώπως ἔδρασεν ἐν τῷ ἐνταῦθα Νοσοκομείῳ τοῦ ἀοιδίμου Παρασκευᾶ Νικολάου, πολλαπλῶς πολλακίς προσβληθεὶς καὶ βίφουκινδυνεύσας εἰς τὰς ἐπὶ τῶν προσφύγων Καθάρνης καὶ τῶν μισματικῶν νόσων τοῦ βωσοτουρκικοῦ πολέμου καὶ τῶν Ταρταροικισμῶν, καὶ εἰς τὰ κατὰ καιροῦς θρησκευτικὰ ἡμῶν καὶ ἐκπαιδευτικὰ κέντρα τάχιστα προσελήθη, ὡς χρήσιμον καὶ ἐνεργὸν μέλος, παρέχων τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ διδάγματα, («Ἰητροὺς γὰρ ἀνὴρ, καὶ» "Ὀμηρον, πολλῶν ἀνταξίος ἄλλων».

Καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλ' ἐκτιμώμενος καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείστοτε ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῆς Πατρῆδος, ἀπὸ διωδικαστικῆς ἡδῆ, φλεγόμενος ἐκ φιλοπατρίας, ἀντικαθίστα αὐτοῦς ὡς ἀνταξίως ἀναπληρωτῆς χαλεπῶν πολλὰκις περιστάσεων

Τοιοιούτρόπως, μετὰ διακρίσεως πολλαπλασιασάσας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πιστὸς δοῦλος, ὑπὲρ τοῦ πλησίον, τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ χάρισμα, διήρχετο τὸν βίον αὐτοῦ τὸν ἐπίγειον ἐν παραδειγματικῇ καρτερίᾳ, καὶ ἀκαμάτῳ ἐργασίᾳ καὶ εὐκαμψίᾳ, οὐδὲν ἄπελιπτόμενος ἢ καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν ἀλλεπαλληλίων συμφορῶν, κίτινας βραχθαίαι ἐπατέθησαν κατὰ τῆς οἰκογενείας του, ἀλλ' ὡς δευτέρος ἀληθινὸς Ἰωδὸς «Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο, εἴη τὸ ἔνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένον» ἀναρχῶν.

Πόσοι ἀληθῶς ἐκ τῶν βλεπόντων τὸ ὑπόδειγμα τοῦτο δὲν ἐξεπλήττοντο ἐπὶ τῇ νηραλίῳ αὐτοῦ στάσει καὶ τῇ ἀδαμαντίνῃ καρτερίᾳ; Πόσοι ἄλλοι θὰ ἐπιγίγοντο ἐν ταῖς ἀλλεπαλληλίας σπονδαῖς, θυσιαζόμενοι τῷ Βάκχῳ ἢ ἄλλως μελαγχολοῦντες καὶ ἀπελιπτόμενοι θὰ κατέπιπτον οἰκτρὰ θύματα τῆς μικροψυχίας αὐτῶν. Ἀλλὰ στύλος ὑπομονῆς ὁ ἀοιδίμος, ἐν ταπεινώσει καὶ τῷ πτωχῷ ἱλαρὸν ἔκλινεν οὖς καὶ τὴν πρόσκλησιν ἤκουε καὶ δρομαίως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἡμέρας ἀδιαφόρως ἢ νυκτὸς, ἔφερεγεν, μὴ βλέπων εἰς τὰς χεῖρας, ἀλλ' εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἄλοκος τοῦ καθήκοντος στρατιώτης καὶ νεῦρον τῆ προθυμίας, ὡς πάντες ἐνθυμοῦνται, οὐδέποτε ἀπεστρέφετό τινα, ἀλλὰ σφιγτῶν ἐν αὐτοθυσίᾳ ἔσπευδεν νὰ προσφέρει τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης του, ὡς ὄρισεν αὐτὸν ἡ Ἀκαδημία του.

Διὰ ταῦτα σύμπασα ἡ Κοινότης ἡμῶν, μετὰ πάντων τῶν τιμῶν τὴν μνήμην συναδέλφων καὶ φίλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν κατὰ καιροῦς εὐεργετηθέντων ὑπ' αὐτοῦ, ἄπαντες ἀθροῖς ὡς ἀπὸ σίμβλων μέλισσαι περιβομβοῦσαι προσεχύθησαν, καὶ λαὸς βαρὺς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου κατακλύψεν, εὐχόμενος Αὐτῷ ἵνα μὴ πάσῃ ἀναδεικνύων αἰεὶ ἐν τῷ μέτῳ ἡμῶν καὶ ἄλλους τοιοῦτους ἀληθεῖς ἐπιστήμονας, τῆς Πατρῆδος καὶ τοῦ καθήκοντος γενναίως στρατιώτας, τῆς οἰκογενείας αὐτῶν οἰκονομικούς καὶ πατρικούς προνοητὰς, τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως θαυμαστὰς καὶ θιασώτας, (ὡς ἀπέδειξε διὰ τῶν ἔργων, ἀρίτων πράδειγμα μιμήσεως, ἄτε ζητήσας καὶ κοινωνήσας ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων,) καὶ τοῦ ὄλου βίου διακριτικωτάτους, λεπτοὺς καὶ εὐκάμπτους παλαιστὰς, ὡς ὁ ἱετρός Βαπτιστῆς Βῆλληνδης, οὗ καὶ αὐτὴ ἡ μνήμη εἴθε νὰ χρησιμεύῃ ὡς διδασκαλία, καὶ εὐκρινῆς ἢ φωνῆ τῶν ἐπιζώνων ἀντηχῆ, συμπροπέμπουσα αὐτὸν καὶ βεῶτα

Εἴη ἡ μερίς σου ζωὴ ἢ ἀθάνατος καὶ κληρονομία σου ὁ Θεὸς καὶ οἱ οἱ φίλοι Αὐτοῦ!

Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπάσσει σε ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ ἐπιχεῖ παραμυθίας χάριν τῇ βαρυπνεύσῃ οἰκογενείᾳ σου!

ΚΑΙ ἌΛΛΟΙ ΔΤΟ ΤΑΦΟΙ

Τῇ 1-ῃ ὥρᾳ μ.μ. τῆς 8-ῆς λήξαντος ὑπὸ τὸν δευτέρον ἐκ γῆς καὶ λίθων καχωσμένον τύμβον ἢ λίθους περιεστεμημένον λοσφόταρον (tumulum), κάτωθεν λιθοκτιστοῦ θόλου, ὡς συνήθως, εἰς βάθος 2 μ. τῆς αὐτῆς ἀμπελοῦ τοῦ Κ-ου Θωμᾶ Δημητρίου, ἐξεσκάφησαν, ὡς προεικάζομεν καὶ ἔτεροι δύο λιθοκτιστοὶ τάφοι, μῆκους ὁ πρῶτος 2,20 μ., πλάτ. 0,74 μ., 0,80 μ. βῆθ. καὶ 2,27 μ. μῆκους, 0,76 μ. πλ. καὶ 0,80 μ. βῆθ. ὁ μεγαλύτερος, κείμενος 30 βήμ. ΒΔ καὶ 1 μ. ὑψηλότερον τοῦ προαναγραφθέντος, καὶ ἀπέχοντες ἀλλήλων 8 βήματα. Ἐντὸς αὐτῶν εὐρέθησαν ἀνὰ εἰς πλήρης μὲν, ἀλλ' εἰς κόνιν ἐκ τοῦ μακροῦ χρόνου ἀποτριβόμενος σκελετὸς νεκροῦ, κατατεθέντος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς καὶ ἔχοντος τὰ νῶτα πρὸς ἀνατολὰς, τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὀπισθίαν γωνίαν καὶ τοὺς πόδας πρὸς τὴν δεξιᾶν ὀπισθίαν.* Πήλινον λυχνίδιον ἔσθην μελανόστιλβιον, ἐκ τῶν συνήθως εἰς τοὺς τάφους ἐναυθεμένων, σέγγης προϊστορικῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κομψὸν ἐξ ὀπισθῆς γῆς ἐρυθρὸν μετὰ μελανῶν γραμμῶν τέγγης λεπτῆς καὶ κομψοτάτης ἀργεῖδιον, μῆκους 0,10 μ. ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ, καὶ ἔτερον μετ' ἐρυθρῶν στεφανῶν μικρότερον ἐν τῷ δευτέρῳ μῆκους 0,08 μ. εἰς στόμιον καὶ βάσιν στενὴν ἀπολήγοντα, ἀνευ ὧτων προωρισμένα νὰ ἐμπιπνύωνται εἰς τὴν γῆν. Ἐπίσης καὶ δύο σκελετοὶ κεφαλῶν ἔσθων, ὑπαισθησάντων πιθανῶς πρὸς τροφὴν ἐν τῷ μικρότέρῳ τάφῳ. Φαίνεται ὅτι εὐρισκόμεθα πρὸ μικρῶν μεμονωμένων ἢ συστάδων οἰκογενειακῶν τάφων τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς 1500 π. Χ., κατ' ἀνώτατον ἔριον, ὡς ὑπολογίζεσθαι ἢ ἀρχῇ τῆς μεταλλικῆς** ἢ προρωμαϊκῆς περιόδου, ἢ πρὸ νεκροπόλεως ἐκχωσθείσης βαθυρῆδὸν σὺν τῷ χρόνῳ, ὑπὸ τῶν καλλιεργούντων τὴν γῆν, ὡς εἰκάζεται καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς πέριξ ὑψώματι λόφων, καὶ τοῦ ἀπέναντι ἐν Γαλατῇ Πενταλόφου (Μπέσς-Τεπέ) οἵτινες πάντες πιστεύεται ὅτι εἶναι ἡρία (tumuli) τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ κατασκευῆς. Γραμμικῶ ἢ ἄλλου συμβολικοῦ σημείου ἔγχος οὐδέν.

Γνωστὸν ὅτι καὶ ὁ Σάββατος εὐτυχῆσας νὰ ἀνεύρη καὶ ἀνακρίψῃ πρὸ τινῶν ἐτῶν τὸν ἐν Μυκήναις τάφον τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, περιγράφει αὐτὸν ὡς ἄνω μὲν σιωρὸν χώματος ὡς οἱ πολλοὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐντὸς δὲ λιθοκτιστὸν καὶ ἐν τῷ πυθμένι σκελετοὺς ἑλλοὺς περιέχοντα.***

Δ. Χ" ΔΑΝΗΛ

* Ἰδὲ καὶ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. τεύχ. 3 καὶ 4 1898 Χ. Τσοῦντα „Κυκλαδικά“.
 ** Ἐν τῷ προηγ. τάφῳ ὁ στέφανος, ὡς προεγράφη συνδέετο δι' ἐλατοῦ χαλκοῦ.
 *** Brockhaus Konversations=Lexicon 14-te Aufl. „Urgeschichte“—καὶ Prähistorische Thongefässe—καὶ Παγκό. Ἀρχαιολογ. Λεξικ. „Τάφοι“.

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐν τοιοῦτοις χρόνοις παιδευθέντες καὶ ἀναδειχθέντες καὶ οἱ σήμερον ἐν πίστει καὶ αὐταπαρνήσει θυσιάσαντες ὑπὲρ τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ ποιμνίου Αὐτοῦ τὰ πάθη καὶ τὰς ὑλικὰς αὐτῶν ἀναπαύσεις καὶ διὰ τοῦτο πανδήμως πνηγυριζόμενοι πανταχοῦ Ἱεράρχαι, μέγα καὶ ἰσχυρότατον ἑαυτοὺς προβάλλονται παράδειγμα τῆς δυνάμεως καὶ ἀληθείας τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως «ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίους γενεάς καὶ ἴδετε, τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη». Ἄν δὲ πρὸς στιγμήν διὰ τῶν νοερῶν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ὀφθαλμῶν θεωρήσωμεν αὐτοὺς σήμερον, ἐν τῇ παγκοσμίῳ αὐτῶν ταύτῃ πνηγύρει, καταλιπόντας πρὸς στιγμήν τὰ ἄνω βασίλεια καὶ πανόπλους κατερχομένους ἵνα ἐπιθεωρήσωσι πᾶσαν πανταχοῦ εορτάζουσα καὶ ἐπικαλουμένην τὰς πρεσβείας τὴν συνδρομὴν καὶ τὸ φῶς αὐτῶν χρυσῆν πνευματικὴν στρατιάν, ἰδοὺ, κατ' ἐμὲ, τί περίπου θὰ συνεβούλευον ἔρχοντας καὶ ἀρχομένους.

Τεκνία, θὰ ἔλεγον, αἱ πρὸ 1500 πού ἐνιαυτῶν ἀναλύσασαι καὶ σὺν Χριστῷ οὔσαι χρυσήλατοι αὐτὰ σάλπιγγες.—Ἰέκνα! ἐκ τῶν ὑστέρων κρίνοντες καὶ ὡς πρότυπον τὴν ἐκβάσιν τῆς ἀναστροφῆς ἡμῶν ἀναθεωροῦντες, μιμεῖσθε τὰς πράξεις ἡμῶν!

Ἀγωνίζεσθε, θὰ ἔλεγον, τέκνα, μοχθήσατε καὶ κοπιάσατε, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κύριοι καὶ δούλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι ὅπως στερεώσητε εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἡμεῖς διὰ τῆς θεραπείας τῶν Μουσῶν, τῆς ἀληθοῦς παιδείας καὶ μορφώσεως, διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν θείων πυξιδῶν καὶ πηδαλίων τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν συγγραμμάτων ἡμῶν, καὶ ἐνισχύσητε τὴν πρὸς τὸν Σωτῆρα πίστιν σας, ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι ἰστάμενοι, ὅπως οὕτω διὰ τε τοῦ παραδείγματος, τῶν λόγων, τῆς γραφίδος καὶ τῆς περὶ ὑμᾶς, χριστιανικῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ ἄλλους ἐλκύσητε εἰς τὴν εὐδοίαν τῆς ἀνθοδέσμης τῶν ποικιλοχρῶν καὶ παντέρπων ὑμῶν ἀρετῶν.

Ἀνέγνωτε βεβαίως τί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τὸν Τιμόθεον ἔγραφε: «Πρόσεχε, συμβουλεύει τῇ ἀνάγνωσι» (Β' Τιμθ. γ' 15) διότι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν εὐρίσκειται ἐκάστου καὶ πάντων τῶν παθῶν καὶ ἁμαρτιῶν ἡ θεραπεία: «παντὸς νοσήματος τὸ φάρμακον ταῖς Γραφαῖς ἐναπόκειται». Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν εὐρίσκειται πάσης θλίψεως ἡ παρηγορία, ὡς λέγε-

ται καὶ εἰς τοὺς Μακκαβαίους: «καὶ ἡμεῖς ἀπροσδεεῖς πούτων ὄντες, παράκλησιν ἔχοντες τὰ βιβλία τὰ ἅγια «τὰ ἐν ταῖς χερσίν ἡμῶν» (Μκβ. ιβ' 9): καὶ συντόμως εἶπε: εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν βλέπει τις τὸ πρόσωπον τῆς ψυχῆς του, ἂν εἶναι ὠραῖον ἢ ἀσχημον «ἐνοπτρίζεσθε λοιπὸν ἐν τῷ κατόπτρῳ τούτῳ τῶν πιστῶν» (Ὁμιλ. ι' Βασιλεῖς Ἐξατημρ.), διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σωθῇ τις, μὴ μελετῶν διαρκῶς τὰς Ἱεράς δέλτους. «Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι τινὰ σωθῆναι, μὴ συνεχῶς ἀναγνώσεως ἀπολαύοντα πνευματικῆς». Ἀγωνιάσητε, τέκνία ἡμῶν ἀγαπητά, θὰ ἔλεγον, ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Πνεύματος, κάμνετε καὶ ταλαιπωρεῖσθε ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ θείου θελήματος, ὑπὲρ τῆς ἐκτάσεως καὶ ἐλεύσεως τῆς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, βασιλείας Αὐτοῦ, ἔργα γινόμενα εὐχρηστα τῷ Δεσπότῃ διὰ τοῦ ἁγνοῦ καὶ καθροῦ ὑμῶν βίου.

Γνωρίζομεν, ψιθυρίζουσιν οἱ τρεῖς οὗτοι Ἱεράρχαι μυστικῶς εἰς τὰ ὦτα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν, γνωρίζομεν καλῶς τὰς τε ἔσω καὶ ἔξω καρδιοβόρους ἀνάγκας, στενοχωρίας καὶ θλίψεως σας. . . . τοὺς αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς διήλθομεν «δειλοὺς τῶν θνητῶν λογισμοῦς» (Σοφ. θ' 14) τὰ αὐτὰ πάθη, θυμὸν, ἐπιθυμίαν, ὀργὴν, πλεονεξίαν, ἀγανάκτησιν. . . . τὰ αὐτὰ ἐκάστης ἡμέρας προσκρούσματα, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀντιπάλους ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς, πνευματικοὺς καὶ σωματικοὺς. . . ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπαρῶν κτως καὶ ἀκριβῶς ὡς σεῖς καὶ ἐν πολὺ μάλιστα ἀνωτέρω βαθμῷ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως ἡμῶν, ἐδοκιμάσαμεν ἐν τῷ πηλίνῳ ἡμῶν ἐπὶ γῆς σῶματι. Ἀλλὰ κρατήσατε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἣν δι' ἡμῶν παρελάβετε καὶ ἔστε βέβαιοι ὅτι ὡς ἡμεῖς δεδοχασμένοι καὶ στεφανηφοροῦντες θὰ ἐξέλθητε ἐκ τοῦ συντόμου τούτου τῆς γῆς δοκιμαστῆριον, τὴν αὐτὴν ἡμῖν διὰ τῶν αἰῶνων ὀπισθεν σύροντες δόξαν.

Τὰ γράμματα καὶ τὴν Παιδείαν ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ὑποδαυλίζετε, ἐμφυσῶντες εἰς αὐτὰ πνοὴν ζωῆς, ἵνα ἡ φλόξ αὐτῶν ὑψηλὴ ἀναλάμψασα, πολλοὺς φωτίσῃ, καὶ πληθυνθῇ οὕτως ἡ ἀληθῆς γνώσις. Τὰς Σχολὰς καὶ Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διὰ τῶν Λειτουργιῶν ἡμῶν ἡ ἀναίμακτος — τὸ τοῦ κόσμου καθάρισον — τελεῖται θυσία καὶ πᾶν κέντρον πνευματικῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν θεραπευτικῶν, ἐν σοφίᾳ καὶ ἀγάπῃ, ἐν μερίμνῃ πατριωτικῇ καὶ ἐν συνέσει πεπειραμένων, ἐντέλως καὶ πάσῃ δυνάμει καὶ θυσίᾳ ὑποβαστάζετε.

Μὴ λησμογεῖτε τὴν παρακαταθήκην, ἣν δι' ἡμῶν

παρελάβετε. Μνημονεύετε ἐν αἰσθήσει καρδίας τίνων καὶ πόσων ἐστὲ ὀφείλεται εἰς τὰς παρελθούσας γενεάς! Ἡ ὀρησκεία ὑμῶν ἢ γλώσσα ἢ ἱστορία, ἢ πατρίς εἰς αὐτοὺς ὀφείλεται, «Μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἐστὶν ἡ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον».* Τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰς παρεμπιπτούσας ὀδυνηρὰς περιστάσεις γαύρω τῷ φρονήματι καὶ ἐπηρμένη τῇ διανοίᾳ θεωρεῖτε καὶ διέρχεσθε. Μὴ σαλεύεσθε ἐκ τῶν ἐπερχομένων ἀνιερῶν. «Τὸ ὕδωρ βιαίως ἔξωθεν ἐκπικνόμενον, ὀρμητικώτερος πο-» λυσχιδεστέρος καὶ ὑψηλοτέρους ἐκτινάσσει τοὺς πί-» δακας». Βλέπετε τέλος προσεκτικῶς, τεχνία ἡμῶν ἀγαπητά, ἀναφωνοῦσι σήμερον οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι, ἵνα παραδώσῃτε τοὺς θησαυροὺς τούτους ἀκεραίους καὶ εἰς τοὺς περὶ ὑμῶν τρυφεροὺς βλαστοὺς, τῶν ὁποίων ἡ Πρόνοια τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ ἔθηκε τὴν τύχην, ἀνατροφήν καὶ διαπαιδαγωγίαν εἰς τὰς χεῖράς σας. Διὰ τὰ τρυφερὰ ταῦτα βλαστήματα καὶ τὴν μὴ ἔγκαιρον καὶ αὐστηρὰν αὐτῶν διόρθωσιν ἀκριβῆς θὰ ζητηθῇ καὶ ἀδυσώπητος παρ' ὑμῶν ποτε ἀπολογία.

Εἰσφέρετε ἕκαστος ἀνευ ἐξαιρέσεων τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς τοῦ ὄλου συντηρήσεως καὶ διαπύξεως, μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὸ ποσόν, ἀλλ' εἰς τὴν προθυμίαν διότι τὸ ὀλίγον ἔστω καὶ ἐλάχιστον τοῦ μικροῦ καὶ πτωχοῦ, προστιθέμενον καὶ πολλαπλασιαζόμενον μετ' ἰσῶν καὶ σπουδαιότερων δόσεων, γίνεται σωρὸς μέγας, μέγα χρήσιμος πρὸς τοὺς κειροὺς τοὺς ὁποίους

*) Πλάτων Κριτων.

διατρέχομεν «Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει» ἔλεγον καὶ οἱ σοφοὶ ἡμῶν πρόγονοι.

Τὸ ἀγρυπνον τῆς Ἱστορίας ὄμμα χρυσοῦς θὰ ἀναγράψῃ γράμμασι καὶ εὐγνωμόνως τὰς ἐπερχομέναις θὰ διηγῆται γενεαῖς τὰς συσκέψεις μερίμνας καὶ ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ φιλαδέλφους ἐνεργείας σας, ὅσας ὑπὲρ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς τὴν ὑμετέραν σοφίαν καὶ σύνεσιν κοινωνίας καὶ τῆς ὀπισθεν ἡμῶν ἐρχομένης νέας γενεᾶς, ἀόκνως, ἐν μέσῳ πολλαπλῶν δυσχερειῶν, ἀντιξῶν καὶ ἀπελπιστικῶν πολλάκις προσκρουσμάτων ὄρθιοι, ἀγωνιῶντες καὶ πνευστιῶντες ὑπ' οὐδενός ὅμως κατανικώμενοι, διεπράξατε!

Μετ' εὐλογιῶν θὰ παραδίδονται εἰς τὴν ἀθανασίαν τὰ ὀνόματα ὑμῶν, διότι ὑπεβαστάσατε τὰς ἀσθενείας, καὶ ἰθύνετε τὰ ἀστήρικτα βήματα τοσούτων νεαρῶν βλαστῶν ἄρτι τῶν τοῦ κόσμου γευομένων οἴτινες πχδευόμενοι θὰ τιμῶσι τὴν προγενεστέραν ὄριμον καὶ εἰς τὸν τάφον κατερχομένην γενεάν, «τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν»,** ὁαυμάζοντες τὴν σοφίαν τοῦ Δημιουργοῦ, «Ὅστις πανσόφως ἐγ-» ναι νὰ ἀναμίξῃ τὰς ἡλικίας ὅπως δι' ἀλλήλων, γέροντες καὶ νέοι πείραν ἐνθουσιασμόν καὶ δύναμιν ἀνταδιδόντες, ἀμοιβαίως ὠφελῶνται καὶ βοηθῶνται.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιοῦντες καὶ διανοούμενοι, τεχνία ἡμῶν πολυπόθητα, καὶ τὸν Βασιλέα τῶν βασιλέων μεθ' ἡμῶν ἔχετε, μηδεμίαν πτόησιν ἢ φόβον ἀνθρώπινον φοβούμενοι, τὸν Κριτὴν ἐκεῖνον τῶν

**) Β' Τιμοθ.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

II

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΕ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ.—ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΜΕ

ΝΥΜΦΕΥΘΗ.—ΜΕ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΝΑ ΦΥΓΩ.

—Ο ΓΑΜΟΣ ΜΟΥ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΜΟΥ.—

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΜΟΥ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ.

Διακτριτίς ἐστάλην ὑπὸ τῆς μητρός μου εἰς σχολεῖόν τι, συντηρούμενον ὑπὸ τῆς κυρίας Βαρβιάνη διὰ νὰ ἐκπαιδευθῶ. Πορευομένη ἐκάστην πρωΐαν, τῇ συνοδίᾳ ὑπηρετρίας διέμενον ἐκεῖ μέχρις ἐσπέρας. Ἄλλ' ἡμέραν τινὰ ἡσθάνθη πόνους εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰ δὲ συμπτώματα ταῦτα κατέστησαν τὴν μητέρα μου λίαν ἀνήσυχον. Ἠναγκάσθη νὰ οἰκουρῶ τάχιστα δὲ προσεκέλευσαν ἕνα τῶν καλλιτέρων ἱατρῶν τῆς πόλεως. Ἦτο Ἄγγλος, ἱατρός τῆς Βασιλίδε Σουλτάνας, μητρός τοῦ βασιλεύοντος Σουλτάνου. Ὁ ἱατρός οὗτος, τοσοῦτον κατέβληθη ἐκ τῆς ὠραιότητός μου, ὥστε χωρὶς νὰ διστάσῃ ἐξήγησε νὰ με νυμφευθῇ. Ἡ μήτηρ μου,

πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπετάθη, κατ' ἀρχὰς συγκάτενευσεν· ἀλλ' ὕστερον κατὰ συμβουλήν τοῦ πνευματικοῦ καὶ τῶν φίλων αὐτῆς, ἀπέσυρε τὸν λόγον τῆς λέγουσα ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν θυγατέρα τῆς εἰς διαμαρτυρούμενον. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἡλικία τοῦ ἱατροῦ παρενέβαλλε πρόσκομμα, διότι ὑπῆρχε διαφορὰ εἰκοσι σχεδὸν ἐτῶν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐκείνου.

Ὁ ἱατρός, δυσχερεστηθεὶς διότι τοιοῦτοτρόπως τῷ ἠνῆθησαν, ἀπεφάσισε νὰ καταρύγῃ εἰς στρατήγημά τι διὰ νὰ με νυμφευθῇ. Πρὸς τοῦτο ἔστειλε γραφῆν τινὰ, ἔχουσαν ἐντολήν νὰ μεταχειρισθῇ πάντα τρόπον διὰ νὰ με καταπέσῃ νὰ φύγω ἀπὸ τὴν μητέρα μου. Ἡ πολυμήχανος γυνὴ ἐπραξέ πᾶν ὅτι ἠδύνατο διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ τῆς· κατέβρωσε δὲ νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου ὡς ἐν κατώτερῳ θέληγγρα τὸσον ἀκατανίκητα καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τόσον ἀπατηλοὺς τρόπους, ὥστε κατέβρωσε καὶ με ἀπώθησε εἰς τὴν βλεθρίαν ἐκεῖνην ὁδόν, ἢ ὁποῖα με ὠδήγησεν εἰς τὴν καταστροφήν μου.

Κατὰ τὸ σχέδιον ἔπερ ἐσκευαστήθη μεταξὺ τοῦ ἀθλίου γραβίδου καὶ τοῦ ἱατροῦ, ἐγὼ προωρίσθη ὡς νύμφη καὶ ὠδηγήθη ὡς τοιαύτη εἰς τὸ Βεζίκιον τοῦ Βοσπόρου, ἔνθα με περιέμενον ὁ μέλλων σύζυγός μου. Ἡ φυγὴ μου ἐγένετο κατὰ τὴν

κριτῶν, Ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι πάντοτε θά σᾶς προστατεύη - ἐμὴ ΜΟΙ, λέγων, τὴν δυσκολίαν εἴπητε τῶν πραγμάτων, ΕΓΩ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν ὁ τὰ πάντα εὐκόλα ποιῶν», καὶ τὰς δραστηκὰς ἡμῶν εὐχὰς, ἐπὶ πάσης ἐπιχειρήσεως καὶ ἔργου συνεπαπτομένης καὶ κουφίζουσας, πάντα δὲ οὕτω πάντα, καὶ τὰ εὐκόλα καὶ τὰ δύσκολα, καὶ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὰ ἐναντία καὶ ἄλλως ἔχοντα, ὡς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν καὶ τοιαύτης ἀγκύρας ἔχομενοι, συνεργήσει ὑμῖν εἰς ἀγαθόν, καὶ μετ' ἐπαίνων Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὡς πλοῖα κατάφορτα καὶ ὑπερχειλιζόντα, εἰς τὸν λιμένα τῆς τῶν Οὐρανῶν βασιλείας εἰσπλεύσετε, ὅθεν τείνοντες τὰς χεῖρας παραληφόμεθα καὶ ὑμᾶς, ἐπιθεωροῦντας τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἠθικὴν ἡμῶν σποράν καὶ τὰ ταύτης φυτῶρια, ἀγαλλόμενοι δὲ οὕτω σὺν ἡμῖν ἐν τῷ ἀγήρῳ ἀθανάτῳ καὶ μυρίων γέμοντι ἀγαθῶν τῆς Δημιουργικῆς δυνάμεως φωτὶ, θά δοξάζητε εἰς τὸν αἰῶνα τὴν τῶν πάντων τεχνίτιν ἄκτιστον Σοφίαν. Δ Χ" Δ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΟΜΟΝΟΙΑ»

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς Ἐταιρίας εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, γενησομένην τὴν 7-ην Μαρτίου 1899 ὥρα 2 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀναγνωστηρίου «Ὀδηγητῶν». Ἡμερησία διάταξις:

1. Ἐκθέσεις τοῦ ἐλεγκτικοῦ καὶ διοικητικοῦ συμβουλίου.
2. Ἐγκρίσις τῶν Ἀ)ρμῶν καὶ τοῦ γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1898, καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς εὐθύνης τοῦ διοικητικοῦ

αὐτῆν, κατὰ τὴν ὥραν τὴν ὁποίαν ἕκαστος εὕρισκεται εἰς βαθύτατον ὕπνον.

Ὁ σύζυγός μου, περιχαρὴς ἐκ τῆς ἀριζεύας μου, προσεκάλεσε πάραυτα ἑλληνας ἱερεῖς, οὐτινας καὶ ἔσπεψαν ἡμᾶς.

Περὶ τὸν νὰ σημειώσω ὅτι γάμος, ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους, δὲν ἠδύνατο νὰ μὲ κατέστησεν εὐτυχῆ. Μόλις παρήλθε ὁ πρῶτος μῆν, αἱ κακαὶ ἀλίσεις τοῦ ἀνδρὸς προσεκάλεσαν τὴν ἀντίστασίν μου καὶ μὲ ἐξήγειραν ἐναντίον τυραννίας τὴν ὁποίαν εὕρισκον ἀνυπόφορον. Χωρὶς νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας, ἃς εἶπω μόνον ὅτι ἡ φιλαργυρία αὐτοῦ ἦτο φρικώδης. Ἦτο ἀνθρώπος οὐτινος ἡ καρδιά μόνον πρὸ τοῦ ἴψου τοῦ χρυσοῦ ἐπαλλεῖν. Συμβάν τι, γενόμενον ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν στέψιν ἡμῶν, ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ τοῦ μισητοῦ τούτου διακριτικοῦ γνωρίσματος τοῦ χαρακτῆρος του. Πρῶτα τινὰ πρὸ τοῦ νὰ ἐξέλθῃ, μοὶ ἐνεχείρισε βαλάντιόν τι πλήρες χρημάτων. Ἐβούσα εἰς τὰς χεῖράς μου ποσόν, τὸ ὅποιον τότε μοὶ ἐφάνετο μέγα, καὶ παρατηρήσασα μέγαν ἀριθμὸν κενῶν δωματίων, ἅτινα περιεῖχεν ἡ οἰκία, ἐκάθησα πρὸ τινος ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤρχισα νὰ ἀγοράζω ἀπὸ τοὺς διακρίνοντας ἐμπόρους, τῆς ἀγοραίας ἐκαίνης ὁδοῦ ὑράματα, διαφόρα κοσμηματα, τεχνιτὰ ἄνθη, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσα δι-

συμβουλίου.

3. Ἐγκρίσις τῆς ψηφισθείσης πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ 1899.

4. Πρότασις περὶ ἐκλογῆς ἐλεγκτῶν.

Ἐλλείψει ἀπαρτίας ἢ συνέλευσις ἀναβληθήσεται διὰ τὴν 14 Μαρτίου πρ. ἔ.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ «ΟΔΗΣΙΤΩΝ»

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ, 7 Ἰσχυμένου, περὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. προσκαλοῦνται οἱ εὐεργέται, δωρηταὶ καὶ πάντες οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα ψήρου τακτικῶν συνδρουμητῶν εἰς τὴν κατὰ τὸν Κανονισμὸν γενικὴν ἐτήσιαν διὰ τὰς νέας ἀρχαιετίας συνεδρίαν, ἐν ἧ ἢ ψηφισθῶσι καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα περὶ βίβλικῆς ἀναστροφῆς καὶ πρακτικῆς διαφύθμισεως καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ μέτρα.

Προσέυρομεν ὅτι, προκειμένου περὶ τοιοῦτου ὠφελιμοῦτατου καὶ τιμωμένου τὰ ἐνταῦθα ἑλληρικὰ αἰσθήματα σκοποῦ, οὐδεὶς θά προφασιθῇ, ἀλλὰ πάντες ἐν σώματι ἀθρόοι θά προστρέξωσιν.

Τ. Σ.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ

— Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ, ἐορτάζοντες τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ δυναστατικῆν ἐορτὴν τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν Πανιερωτάτου Πολυχάρπου, μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ τελεσθεῖσαν Θεῖαν Μυσταγωγίαν, ἐν ἧ παρήσαν καὶ πάντες οἱ ἐν τοῖς ἐνταῦθα ἑλληρικῶν παιδευτηρίοις διδασκόμενοι παῖδες μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν αὐτῶν, ὑπεδελήθησαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τὰ εἰδικρινῆ συγχαρητήρια καὶ αἰ εὐχαὶ τῶν προϋχόντων, διδασκόντων καὶ πολλῶν ἄλλων ἔξεχόντων προσώπων, ἐπιτιμητομένων τῇ Α. Π. καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι βραθείας νυκτός, καὶ εὐχομένων αὐτῷ βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινότητος.

— Ὁ ἀκάματος καὶ φιλόπατρις νομοθέτης τῆς Κρήτης, ὁ γνωστὸς ῥήμας δευτὸς ἀπολογητῆς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ πατήρ του πανταχόθεν ζητουμένου καὶ ἀπὸ μακροῦ ἐξανηλεθέντος ἤδη πολυχρότου συγγραμματος «Θρησκείας καὶ Ἐπιστήμης» Κ-ος Ἰωάννης Σκαλλοσύνης, ἐκδὸς αὐτὸ ἐν ἐνὶ τόμῳ μετὰ τῆς ἀπὸ πολλοῦ προαγγελθείσης «Δημιῶδους αὐτοῦ Ἀπολογητικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ», εὐηρεσθήθη νὰ ἀποστείλῃ ἡμῖν 40 ἀντίτυπα, ὧν ἕκαστον τιμωμένον 5 μόνον πρ. πωλεῖται παρ' ἡμῖν, ὡς καὶ πα-

πλάσια καὶ τριπλάσια τῆς τιμῆς των

Τὴν ἐπαύριον ὁ σύζυγός μου μοὶ ἐξήγησε ποσὸν τι ἐκ τῶν χρημάτων ἐκείνων. Ἀπήνητα ὅτι δὲν μοὶ εἶχε μείνει οὔτε λεπτὸν καὶ εἶδειξ τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα εἶχον ἀγοράσει. Οὗτος δυσηρεσθήθη καὶ τίσον ἐξωργίσθη κατὰ τῶν ὑπηρετριῶν, αἵτινες μὲ ἀρῆσαν νὰ ἐκπληρώσω τὰς ἰδιοτροπίας μου, ὥστε ἐβρίψα δοχεῖόν τι κατὰ τῆς κεφαλῆς μᾶς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνέτρεψε τὴν τρίπεζαν. Ἐχουσα ἀκόμη ἰδίαν θέλησιν, ὑπέδειξα αὐτῷ ὅτι ἤμην ἐλευθέρω νὰ ἐκπληρῶ τὰς νεανικὰς μου ἐπιθυμίας.

Ὁ βίος οὗτος διήρχισεν πέντε ἔτη εὐκόλως ἐννοεῖται ὅτι οὗτος ἦτο ἀτυχῆς. Καὶ ὁ σύζυγός μου δὲ ἦτο τῆς αὐτῆς γνώμης, καὶ ἀπεράσισε νὰ ἀπαλλαθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον οὗτος μοὶ πρότεινε νὰ μὲ στείλῃ εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἔλεγεν, ὅτι γνωρίζει ἄριστα καθιδρύματα διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν τέκνων μου.

Ἐν τῷ μεταξῷ, ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποφασίσει ποῦν νὰ προτιμήσῃ, ἐξ ἄλλου δὲ ἐπειδὴ ἦτο ἀπορασιαμένος νὰ μὲ ἀπομακρύνῃ πάραυτα, ἐπέμεινε νὰ ἀναχωρήσω εἰς Ῥώμην, ἐνθα θά μᾶς ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς ἡ μήτηρ του. Μοὶ ὑπέσχετο, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀρξίν μου θά μοὶ ἀνήγγειλε τὴν

ρὰ τῶ ἐνταῦθα καπνοπώλῃ κ. Κωνσταντίνῳ Δημητρίου.
 Ἰδοὺ λοιπὸν καταλληλοτάτῃ εὐκαιρίᾳ διὰ τὸν εὐκαιρινὸς ἐπιθυμῶντα νὰ γνωρίσῃ ἐπιστημονικῶς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, νὰ ἐδραιώσῃ τὰς πεποιθήσεις αὐτοῦ καὶ νὰ στερεωθῇ ἐν τῇ Χριστιανικῇ πίστει, δι' ἀποδείξεις ἀκαταμάχητων, βεβαίω- μῶν διὰ τῶν τελευταίων ἀναλύσεων καὶ συμπαράματρων τῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν προόδου τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Φιλοσοφίας. (Τὰ περιεχόμενα αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπομένῳ).

— Ὁ καὶ κατὰ τὸ 1894 ὡς Διοικητὴς τῆς Νομαρχίας Βάρνης, διακριθεὶς ἐπ' εὐγενεῖα αἰσθημάτων ἀκεραιότητι χαρακτῆρος καὶ ἀμερολήπιᾳ δικαιοσύνῃ Κ-ος Τ. Πέεθ, ἀνήγγειλεν ἐπισήμως τὸν ἐν τῇ αὐτῇ καὶ πάλιν θέσει διορισμὸν αὐτοῦ.

— Ὁ πρόην Διοικητὴς τῆς Νομαρχίας Βάρνης, μέλος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ πρόεδρος τοῦ ἐν Ρουσσουκίῳ Ἐρεταιῶν Κ. Βενέδικτος Ποπέθ, ὡς καὶ ὁ πρόην Διοικητὴς καὶ Εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐν Ρουσσουκίῳ Ἐρεταιῶν Κ. Καναξίρκης ἤρχισαν ἐξακολουθῶντες τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ὁ μὲν ἐν Βάρνῃ ὁ δὲ δεύτερος ἐν Ρουσσουκίῳ.

— Χαίροντες ἀγγέλλομεν ὅτι Εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου διωρίσθη ὁ πρόην ὑποπρόεδρος αὐτοῦ, ἀριστος νομομαθὴς καὶ ἐγνωσμένης εὐθύτητος χαρακτῆρος συμπολίτης καὶ φίλος ἡμῶν Δ-ρ Κ-ος Ζ. Ζαρειρόπουλος.

— Τῇ 5-ῃ ὥρα μ.μ. τῆς 14-ης λῆξαντος Φεβρουαρίου, ἐν μέσῳ πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ πλήθους ἐτελέσθη ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Παν. Ἀγ. Βάρνης ἡ στέψις τοῦ ἐν τῷ ἐνταῦθα βουλγ. Γυμνασίου τῶν ἀβέρων Καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Δ-ρος Κ-ου Ἰωάννου Ἀσπριώτου μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐπεράστου δεσποινίδος Ἀναστασίας Βαρελοπούλου, παρναυμίου ὄντος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Ἀσκητῆς Σχολῆς Κ-ου Ἀντωνίου Τρανου.

Εὐχόμεθα ἀνθόσπαρτον, ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμοιοῖα τὸν συζυγικὸν αὐτῶν βίον.

— Χαίρομεν ἀγγέλλοντας τοὺς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 24-ης Ἰανουαρίου ἀρραβωνίας τοῦ φίλου συμπολίτη ἡμῶν Κ-ου Βασιλείου Π. Μελίδου μετὰ τῆς νεαρᾶς καὶ διὰ πολλῶν προσηρημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Παρασκευῆς Φ. Ζαρειροπούλου.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ γνωστὸς ζᾶπλουτος Ἀνδρέας

Συγγρῶς, ὅστις καὶ ζῶν, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ θάνατον κατέπληξε καὶ ἐτίμησε μεγάλως διὰ τῶν υπερβατικῶν αὐτοῦ μεγάλων θεωριῶν ἅπαν τὸ πανταχοῦ ἑλληνικόν. Προσβληθεὶς ζῶν πολλαχῶς, διὰ πολλῶν ὑπαντιγμῶν, περὶ τοῦ τρόπου τῆς κτήσεως τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ, θὰ ἀποθεωθῇ, κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἰδιοσυγκρασίαν, μετὰ θάνατον, ὡς ἐλευθεριώτατος, μεγαλοφελὴς καὶ πολυδάπανος πρὸς ἀρχὰς καὶ φιλοτίμους ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τοῦ Γένους ἐπιδόσεις χρημάτων καὶ εἰσφοράς.

— Ὁ οἰκονομικὸς Ἐφορος Βάρνης δι' ἀγγελίας αὐτοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1300 γνωρίζει πᾶσιν ὅτι ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ πρώτου ἡμίσεως τῶν ἐρεταιῶν (1899) φόρων οἰκοδομῶν, ἐπιτηδεύματος, ὁδοποιίας καὶ στρατιωτικῆς ἀρξαμένη ἤδη λήγει τὴν 31-ην Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡ δὲ ἐκούσια ἀπόττις τοῦ 1)3 τοῦ ἐπὶ τῶν γαιῶν φόρου διὰ τὸ 1899 ἐκτείνεται μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἔ. ἔ. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἄνω προθεσμιῶν οἱ φόροι οὗτοι θὰ συλλεχθῶσιν ὡς καθυστερούμενοι μετὰ 3 0)0 ἀναγκαστικῶ προσθέτου προστίμου.

— Ἄπαντες οἱ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων τῆς νήσου Κύπρου θὰ μεταβῶσι κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα εἰς Κρήτην ἕνα συγγρωτὸν τοῦ μαθηταῖς τῶν ἐκεῖ ἐκπαιδευτηρίων, ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς νήσου τῶν, καὶ εἶτα μετ' αὐτῶν θὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀθήνας ὅλοι ὁμοῦ, ἔνθα ἐτοιμάζεται ἐγκάρδιος καὶ ἀδελφικὴ ὑποδοχὴ.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΛΩΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΧΕΡΤΑ

μετηνέχθη εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Προεδάσκα οἰκίαν τοῦ κ. Ν' Κωνστ. Δαξιδοπούλου, ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Α Δ Δ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Κ.Κ-οις Μουράτῃ Θεοφιλῆδῃ, Δημητρίῳ Π. Μελίδῃ, Μιχ. Κεττιζόγγιου, Βασιλ. Παμπούκογλου Ἐνταῦθα, — Δ-ρὶ Ἰ Φλώρη' συνδρομαὶ ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, παρακαλοῦντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνδρομητὰς ἵνα πράξωσι τὸ αὐτὸ διότι ἡ συνδρομὴ τῆς «Πανδαισίας» εἶναι, ὡς γνωστὸν π ρ ο πληρωτέα, καὶ μόνον διὰ τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν δύναται νὰ ἐξακολουθῇ ἐκδιδομένη.

ἀπόφασίν σου διὰ τὴν ἀνατροπὴν τὴν ὁποίαν ἐπρεπε νὰ λάβωσιν τὰ τέκνα μου.

Μὴ ὑποπτεύουσά τι περὶ τῶν σχεδίων σου, ἤμην λίαν περιχαρὴς ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ σχεδιαζομένου ταξιδίου, προτιμῶσα νὰ περιέλθω τὸν κόσμον ἢ νὰ ἐξακολουθῶ ζῶσα βίον τόσον βαρὺν ὡς ἐμαῖνον τὸν ὁποῖον διήγγον. Διὰ τοῦτο ἐπέσπευσα τὰς προστοιμασίας τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἀνῆλθον εἰς τὴν πλοῖον μετὰ τῆς κόρης μου Ἐβελίνης καὶ τοῦ υἱοῦ μου Φριδερίκου, δύο μόλις ἐτῶν τότε. Τὸ πλοῖον ἐφ' οὗ ἐπέβην ἦτο Ἀγγλικὸν τὸ ὁποῖον ἐταξίδευε μέχρι Σμύρνης, Μάλτας, καὶ Λιβέρνου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην τὰ πλοῖα δὲν κατήρχοντο μέχρι Κωνσταντινῶς. Εἶχομεν οὖρον καιρὸν μέχρι Σμύρνης, ἀλλὰ μετὰ τοῦ λιμένος αὐτῆς καὶ τῆς νήσου Μάλτας ἡ θάλασσα ἦτο τόσον θυελωδῆς, ὥστε τὰ κύματα ἐκίνουν τὸ πλοῖον ἐκ τῆς πύρας μέχρι τῆς πρύμνης· δύο αὐταὶ παρεσύρθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οἱ ἴστοι κατεθραύσθησαν. Ἐπὶ 22 ἡμέρας συνεταραττόμεθα τοιοῦτοτρόπως μετὰ τινος Πολωνίδος κομήσης Βερχόρσκα, μετὰ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ γραμματέως τῆς.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν νήσον Μάλταν ἀφίξιν, ἤμεθα τόσον ἀσθενεῖς, ὥστε ἔπρεπε διὰ φορεῶν νὰ μᾶς μεταφέρωσι εἰς τὴν

ξηράν. Ὁ πλοίαρχος φοβούμενος μὴ ὑποθέσωσιν ὅτι ἔχομεν ἐπιδημικὴν νόσον, καὶ κρατήσωσιν ἡμᾶς εἰς καθάρσιν, μᾶς συνέστησε νὰ ὀπλισθῶμεν δι' ὅλου τοῦ θάρρους, νὰ ἐνδυναμωθῶμεν ὀλίγον καὶ ἀγωνισθῶμεν διὰ νὰ φανῶμεν ὑγιεῖς.

Διήλθομεν 25 ἡμέρας ἐν Μάλτᾳ ὅπως ἀναλάβωμεν καὶ δυνηθῶμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ταξιδεῖόν μας. Κύριός τις Σάιτε, φίλος τοῦ συζύγου μου, προητοίμασε λαμπρὰν οἰκίαν καλῶς ἡδυσπασμένην καὶ ἀνῆκουσαν εἰς τινὰ ἀπουσιάζοντα φίλον σου ἢ οἰκίαν ἐκεῖτο πλησίον τοῦ λιμένος Λαβαλέτα, ἔχουσα λαμπρὸν κήπον πλήρη ἐξηριθμημένων ἀκκιῶν καὶ γλυκυτάτων ἀρωματωδῶν ἀλοῶν.

Πρώτην ταύτην φορὰν ἐπεσκεπτόμενη τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐκθαμβὸς ἐβλεπον τὴν καθαρὴν τῶν ὁδῶν, τὰς οἰκίας τῶν ὁποίων τὰ παράθυρα δὲν ἦσαν καταδεδικασμένα νὰ ἔχωσι δικτυὰ πλέγματα καὶ τοὺς διαβάτας περιορχομένους τὰς ὁδοὺς ἐν πληρῇ ἐλευθερίᾳ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς στενοχωρίας.

(Συνέχεια)

Δ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΟΜΟΝΟΙΑ» ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΟΜΟΝΟΙΑ» ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΜΕΤΟΧΟΥΣ

Κύριοι Μέτοχοι

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνατεθείσαν ἡμῖν ἐντολὴν τῆς ἐξελέγξεως τῆς διαχειρήσεως τῆς ἐταιρίας καθ' ὅλους τοὺς κλάδους αὐτῆς ἐνεργήσαμεν, τὸ κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ λήξαν ἐμπορικὸν ἔτος ἐξελέγξαι εἰς τὸ ταμεῖον καὶ τὰ βιβλία τῆς ἐταιρίας καὶ ἐκ τῶν ἐξελέγξεών μας ἀπεδείχθη ὅτι ὅλαι αἱ πράξεις ἐγένοντο καὶ ἐνεγράφησαν ἐν τάξει καὶ ἀκριβῆα καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἐταιρίας καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐφ' ᾧ θρεῖται δίκαιος ἔπαινος τῶ διοικητικῶ συμβούλιῳ.

Ὁ ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐταιρίας ἐξαχθεὶς γενικὸς οὗτος ἰσολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους 1898, ὃν ἐξελέγξαμεν ἐπίσης λεπτομερῶς καὶ οὗτος λεπτομερῆς ἀνάλυσις εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀπογραφῶν εἶναι σύμφωνα καὶ ἀκριβῆα μετὰ τὰ βιβλία καὶ διὰ τοῦτο προτείνομεν ὑμῖν ὅπως ἐγκρίνητε αὐτὸν καὶ ἀπαλλάξητε τῆς εὐθύνης τὸ διοικητικὸν συμβούλιον διὰ τὴν διαχείρησιν τοῦ λήξ. ἔτ. 1898.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1899.

Οἱ ἐλεγκταὶ } ΣΑΒΒΑΣ ΚΙΤΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡ. Μ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ.
ΠΑΓΚΟΣ ΦΙΛΥΡΙΑΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1898

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον μὴ κατατεθὲν . . . . . Φρ. χρ.	131250 —	Ἀρχικὸν κεφάλαιον . . . . . Φρ. χρ.	300000 —
Ἐνυπόθηκα δάνεια . . . . . " "	11410 —	Ἐμπρόθεσμοι καταθέσεις . . . . . " "	15286 —
Χρεώσται εἰς Τρέχοντα Ἀ'σμὸν . . . . . " "	79621 10	Ἀπρόθεσμοι καταθέσεις . . . . . " "	4159 20
Δικαστικά ὑποθέσεις : } τῆς ἐταιρίας φρ. 8.096.35 ἀνταποκριτῶν } 4.285.55	12381 90	Τρέχοντες λογαριασμοὶ . . . . . " "	42480 65
Ἐπιπλά . . . . . " "	2700 —	Λογαριασμὸς τόκων χρήσεως 1899 . . . . . " "	2091 —
Συνακτῆ Γραμματία . . . . . " "	97893 20	Ἀμοιβαὶ . . . . . " "	1369 67
Ἀνταποκριταὶ . . . . . " "	1394 09		
Πρόχειροι Λογαριασμοὶ . . . . . " "	346 40		
Γενικὰ ἔξοδα . . . . . " "	302 —		
Χαρτοφυλάκιον . . . . . " "	11913 32		
Ταμεῖον . . . . . " "	5057 33		
Γραμματία ἐπὶ παρακαταθήκῃ . . . . . " "	8117 18		
Φρ. χρ.	365386 52		365386 52

ΔΟΥΝΑΙ

ΚΕΡΑΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΛΑΒΕΙΝ

Τόκοι πληρωθέντες δι' ἐμπροθ. καὶ ἀπρόθ. καταθ. Φρ. χρ.	2288 55	Γενικὰ ἔξοδα . . . . . Φρ. χρ.	1590 21
" ὑφειλόμενοι " " " " " " " " " " " "	1618 10	Ἐπικαταλλαγῆ . . . . . " "	608 64
" χρήσεως 1899 . . . . . " "	2901 —	Τόκοι . . . . . " "	25331 55
Γενικὰ ἔξοδα . . . . . " "	5595 35	Προμήθειαι . . . . . " "	1254 87
Φθορὰ ἐπίπλων . . . . . " "	72 60		
Ἀμοιβαὶ . . . . . " "	1369 67		
Καθαρὸν κέρδος . . . . . " "	15750 —		
Φ. χρ.	28785 27		Φ. χρ. 28785 27

Βάρνα 31 Δεκεμβρίου 1898.

Πραγματικὴ ἀξία μετοχῆς τῇ 31 Δεκεμβρίου 1898 φρ. χρ. 55.25

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΑΡ. ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ

Ὁ Διευθυντής
Φ. Ν. ΤΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ